

היכל הפרשה * פרשת ויצא פ"ד

ויצא יעקב פירש רש"י: יציאת צדיק מהעיר עושה רושם, הצדיק בעיר הוא הודה הוא זיווה הוא הדרה, יצא מהעיר פנה זיווה פנה הודה פנה הדרה. פירוש זה צריך הבנה, מפני ששני פסוקים קודם ביאר לנו רש"י שיעקב נטמן בישיבתם של שם ועבר, נטמן פירושו מוחבא באופן שאינו מורגש כלל זיוו והדרו, אף אחד לא רואה אותו ולומד ממנו, ואיזה רושם – זכרונות נשאר ממנו .

מבאר הרבי הנועם אלימלך, יעקב וכל תלמיד חכם בן תורה שלומד תורה בהתמדה בהבנה ובמסירות נפש ובפרט בבחינת הטמנה שהיא עבודת המידות, נכנס בזה מחשבת טהרה והתעוררות דקדושה בעניינים רוחניים לכל בני העיר והקהילה, וכל זמן שהצדיק בעיר מפעפעת מחשבות הרוחניות בכל אחד, וזה נראה טבעי מאוד וכולם משבחים את בני העיר / הקהילה על חשיבותם הוד שלהם זיוו והדרם, אבל כשיוצא הצדיק מהעיר או כשמתבקש לישיבה של מעלה, וברגע אחד מתקררת ההתעוררות ואז מבינים שהיה כאן צדיק שהוא הפיח רוח קדושה וטהרה על כל בני העיר, וביציאתו יש את הרשימה – הסימן שהודה זיוו והדרה של העיר היתה בזכותו, ועוד שכבר בני המקום יודעים לאיזה רמה ברוחניות בכוחם להגיע.

יעקב אבינו היה מוטמן וספון, התחבא, ולימד אותנו כ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל בעל ההילולא שלא חייבים להיות מוטמן בגופו ממש אלא הצדיק התלמיד חכם יכול ורצוי שיסתובב בין הציבור ויכירוהו וכך יגיע להרבה עיירות ולכמה מדינות ולהשפיע להם שפע ברוחניות ובגשמיות וכל ימי חייו בכלל לא ישימו לב ולא יבינו כלל, שהצדיק הוא המשפיע שפע רב ברוחניות ובגשמיות ,

כ"ק מרן הרבי התפארת יוחנן זצוק"ל בגיל ילד היה מתמיד ועמקן גדול ובהיותו עדיין לפני גיל בר המצוה נבחן את מסכת בבא קמא גמרא רש"י עם כל התוס', וכך המשיך בהתמדה ובהבנה במסירות נפש כל חייו, בגיל שמונה עשרה הוביל את נשיאות מלכות בית טאלנא, לכאורה תורה וגדולה על שולחן אחד כמשמעו וכפשוטו, הכניס בזה מרן זצ"ל ולימד שבכל זאת להיות טמון ספון ומוחבא ועי"ז להשפיע לכלל ישראל .

בעל ההילולא זצוק"ל דרכו בקודש היה לסבב כל עלמין, כל חייו שימח והשפיע טובה לכלל ולפרט תמיד דאג לשמח את לבבותיהם של ישראל ולהאיר את עיניהם, אף אחד לא עלה במחשבתו שההתעוררות הרוחנית הגיע מהטאלנא רבי, שהשפיע רפואה ופרנסה לציבור, לא עלה בדעת מישהו שהטאלנא רבי שהיה כאן אתמול או מלפני שבוע הוא השפיע עלינו רוב טובה, באם מישהו הבין שברכת הרבי היא השפיע לו את השפע, היה הוא ממש נלחם בשמועה זו כאילו היה אסון, כי הרי גילו את המטמון, ורק אחרי שהרבי נתבקש ובנשיקה עלה למתיבתא דרקיעא, נשאר הרושם של הודה זיוו והדרה של מרן זצוק"ל מפעמת ומפעפעת בנו, מזכירה ומשפיעה עלינו שפע ברכה והתעוררות כשלומדים ועוסקים בדרכיו . זיע"א